Коли одна людина звинувачує іншу в нечесті або зневірі, це звинувачення повертається до неї ж, якщо її товариш не був таким

Абу Зарр (нехай буде задоволений ним Аллаг) передає, що він чув, як Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Коли одна людина звинувачує іншу в нечесті або зневірі, це звинувачення повертається до неї ж, якщо її товариш не був таким».

[متفق عليه] [صحيح]

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) застеріг від того, щоб один не говорив іншому: «Ти – нечестивець» або: «Ти – невіруючий». Адже якщо звинувачений виявиться не таким, тоді сам звинувач заслуговуватиме на цей опис, і його слова повернуться до нього ж. Якщо ж звинувачення вірне, тоді слова не повертаються до того, хто їх висловив, бо він сказав істину.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/8883